Република Србија
УПРАВНИ СУД
27 У 4751/2020
Дана 09.12.2021. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић председника већа, мр Николе Китаровић и Снежане Бјелановић, чланова већа, са судским саветником Еленом Петковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ..., Босна и Херцеговина, чији су пуномоћници Зоран Ристић, адвокат из Новог Сада, Васе Стајића 17 и Александар Ћирић, адвокат из Новог Сада, Тодора Јовановића Тозе 10, ради поништаја решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Управе за јавни дуг, број 401-6944/2018-001 од 23.12.2019. године, у правној ствари неисплаћене девизне штедње, у нејавној седници већа одржаној 09.12.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА.**
II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбачена је пријава потраживања подносиоца пријаве АА из ..., ..., Босна и Херцеговина, заведена под бројем 401-6944/2018-001, као некомплетна.

Тужбом поднетом Управном суду 28.02.2020. године, тужиља преко пуномоћника оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права, непотпуно и неправилно утврђеног чињеничног стања и повреде правила поступка. Наводи да је пре распада СФРЈ уложила девизна средства код филијале банака са седиштем у Београду, Република Србија и да јој до дана подношења

тужбе није омогућена исплата уложених средстава. Указује на пресуду Европског суда за људска права у Стразбуру од 16.07.2014. године, донетој по представци бр. 60642/08 Алишић, Саџак и Шихдановић, против Словеније и Србије, према којој филијала ... у ... није имала правни субјективитет, а да је 2002. године надлежни суд у Републици Србији донео решење о стечају ... у ком поступку су продати пословни простори филијала у Босни и Херцеговини, те да је ... остала одговорна за стару девизну штедњу у својим филијалама у другим државама следбеницама. Истиче да је у извршењу наведене пресуде Република Србија донела Закон о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедње грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територији бивших република СФРЈ („Службени гласник РС“, 108/16, 113/17 и 52/19). У складу са тим, произлази да је директно учињена повреда чл.18 и 20 Устава РС, као и чл. 58. Устава РС, односно тужиљи ускраћено право на имовину. Посебно наводи да је оспорено решење донето са позивом на Закон о утврђивању и реализацији потраживања грађана у поступку приватизације („Службене новине БиХ 27/97...86/15) чије су одредбе члана 3, 7, 11 и 18., пресудом Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине оцењене као неуставне, чиме је тужени чињенице утврдио на основу незаконитих доказа. Посебно истиче да је тужени одбацио њену пријаву са образложењем да је пријава некомплетна, међутим, суд мора да има у виду да су сами докази које је тужени тражио да се доставе незаконити, односно неуставни. Сматра да су подаци из приложених потврда нетачни, јер нису ажурирани, те да само евидентирање девизних штедиша и улога, не значи да је штедња пренета на друго правно лице – банку са седиштем у ФБиХ, односно да је конвертована у сертификате на „приватизацијском рачуну“ ЈРГ (Јединствени рачун грађана). Даље указује да никада није користила потраживање по основу старе девизне штедње у приватизацији предузећа у ФБиХ, нити је откупила непокретност у друштвеној својини, а није могла ни да врати своје потраживање из ЈРГ. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и реши управну ствар, тако што ће захтев тужиље, који је одбачен усвојити у целости, а туженог обавезати да сноси трошкове поступка, односно да уважи тужбу, поништи оспорени акт и предмет врати на поновно одлучивање, а туженог обавеже да јој накнади трошкове управног спора за састав тужбе износ од 16.500,00 динара, приступ на рочиште за јавну расправу 18.000,00 динара и за судске таксе на тужбу и пресуду износ од 585,00 динара.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења, наводећи да подносилац захтева уз пријаву потраживања није доставио комплетну документацију која је прописана чланом 12. став 2. и 3. Закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедње грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територијама бивших република СФРЈ, због чега му је налогом за допуну захтева од 24.05.2019. године наложено да достави документацију која је неопходна за поступање по захтеву, као и да није поступио у потпуности по налогу за допуну. На основу наведеног предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног

решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази, да је тужиља на основу позива за пријаву потраживања по основу девизне штедње, објављеном у средствима јавног информисања ближе наведеним у образложењу оспореног решења, дана 23.02.2017. године, поднела пријаву потраживања, која је евидентирана под бројем 401-6944/2018-001 од 25.07.2018. године. Дописом туженог од 24.05.2019. године, на основу члана 13. став 1. Закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедње грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територији бивших република СФРЈ, тужиља је позвана да уреди пријаву у року од 30 дана, уз упозорење да ће, у случају непоступања по захтеву органа у остављеном року, пријава потраживања бити одбачена. Уз поднесак од 14.06.2019. године, тужиља је доставила: одговарајућу потврду издату од стране Агенције за приватизацију у ФБиХ о стању средстава на јединственом рачуну грађана са идентификационим подацима подносиоца пријаве, као и извод са рачуна подносиоца пријаве не старији од 30 дана из кога се може недвосмислено утврдити салдо неутрошених средстава из основа предметне девизне штедње као и промет средстава који је извршен у протеклом периоду. Како тужиља уз поднесак није доставила: одговарајућу потврду издату од стране Агенције за приватизацију у ФБиХ о стању средстава на јединственом рачуну грађана са идентификационим подацима оставиоца и извод са рачуна оставиоца (ЈРГ) не старији од 30 дана, из кога се несумњиво може утврдити салдо неутрошених средстава из основа предметне девизне штедње, као и промене средстава (трансакције) који је извршен у протеклом периоду, тужени орган је, на предлог Комисије за израду предлога о утврђивању права на исплату девизне штедње, утврдио да је поднета пријава и даље некомплетна, јер подносилац пријаве до дана доношења решења, није отклонио недостатке који спречавају поступање у овој управној ствари, па је на основу одредбе члана 16. наведеног закона, пријаву тужиље одбацио као некомплетну.

Одредбом члана 12. Закона о регулисању јавног дуга Републике Србије по основу неисплаћене девизне штедње грађана положене код банака чије је седиште на територији Републике Србије и њиховим филијалама на територији бивших република СФРЈ (“Службени гласник РС”, број 108/16, 113/17 и 52/19), прописано је да се уз пријаву потраживања доставља оверена копија личне карте или пасоша, као и оригинал штедне књижице, односно оригинал картице девизног рачуна, правноснажног решења о наслеђивању и изјаве девизног штедише дате под кривичном и материјалном одговорношћу, оверене код надлежног органа да није пренео своју девизну штедњу на друго лице (став 2.). Уз пријаву потраживања доставља се и оригинал потврде надлежних органа, односно финансијских институција бивших република СФРЈ о томе да девизни штедиша није остварио своје право по основу девизне штедње, нити да му је то право признато од стране бивших република СФРЈ. Ако је девизни штедиша положио девизну штедњу у филијалама на територијама више бивших република СФРЈ, односно ако је мењао пребивалиште у више тих република, доставља оригинале потврда надлежних органа свих бивших република СФРЈ на чијој територији је положио девизну штедњу, односно у којима је имао пребивалиште (став 3.).

Одредбом члана 13. истог закона, прописано је да ће, уколико уз пријаву

није достављена комплетна документација из члана 12. ст. 2 и 3. тог закона, Управа од подносиоца пријаве тражити да у року од 30 дана комплетира документацију, а може тражити и другу документацију ради утврђивања права у смислу тог закона, уз упозорење на правне последице ако не уреди пријаву у року (став 1.). На начин из става 1. овог члана поступа се и у случају кад подносилац пријаве није доставио оригинал штедне књижице, односно оригинал картице девизног рачуна (став 2.). У случају кад уз пријаву није достављен оригинал штедне књижице, односно оригинал картице девизног рачуна или из другог разлога постоји основана сумња о постојању потраживања и његове висине, Управа ће упутити подносиоца пријаве да код надлежног суда у Републици Србији покрене одговарајући поступак за утврђивање постојања потраживања и његове висине (став 3.).

Одредбом члана 16. став 2. истог закона, прописано је да Управа одбацује пријаву потраживања, између осталог, и ако уз пријаву или накнадно није поднета комплетна документација.

Полазећи од изнетог чињеничног и правног стања ове правне ствари, Управни суд налази да је правилан закључак туженог органа да је пријава тужиље некомплетна и да исту стога треба одбацити. Ово имајући у виду да тужиља, као подносилац пријаве, није поступила по налогу из дописа туженог органа од 24.05.2019. године, односно није отклонила недостатке који спречавају поступање туженог органа у овој управној ствари, будући да ни уз пријаву, а ни накнадно, по захтеву туженог, није истом доставила сву тражену документацију, односно одговарајућу потврду издату од стране Агенције за приватизацију у ФБиХ о стању средстава на јединственом рачуну грађана са идентификационим подацима оставиоца и извод са рачуна оставиоца (ЈРГ) не старији од 30 дана, из кога се несумњиво може утврдити салдо неутрошених средстава из основа предметне девизне штедње, као и промене средстава (трансакције) који је извршен у протеклом периоду, како је то прописано у члану 12. став 3. напред наведеног закона, иако је била упозорена да ће, у случају недостављања тражене документације, њена пријава, у складу са чланом 16. став 2. наведеног закона, бити одбачена.

Суд је ценио све наводе тужбе и нашао да су без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари, јер је тужени орган оспореним решењем дао довољно јасне и на закону засноване разлоге, које у потпуности прихвата и овај суд, због чега их посебно и не образлаже.

Одлучујући о предлогу тужиље да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да исти није основан. Ово стога, што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције, претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), одбио захтев

тужиље за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.12.2021. године, 27 У 4751/2020

Записничар **Председник већа-судија**
Елена Петковић,с.р. **Биљана Тамбурковски Баковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ